

РЕШЕНИЕ

№ 2568

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **167** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 60-00-41/02.11.20г на НС на РБ против т.2 от Решение № 614/09.10.20г на КЗД, с която на осн. чл. 65 и 66 от ЗЗДискр. предписва на НС да предприеме законодателна инициатива за промяна на чл.70 т.3-5 от ЗХУ с цел недопускане на неравно третиране на военноинвалидите с увреждания.

В жалбата се сочи, че обж.част от Решението е проц. и мат.незаконосъобразна и противоречи на целта на закона, освен това е нищожна като постановена извън законовите компетенции на КЗД /дала е предписание за изменение на нормативен акт чрез предприемане на законодателна инициатива от НС относно чл.70 т.3-5 от ЗХУ/. Дали законова норма е дискриминираща/т.е. противоречи на чл.6 ал.2 от КРБ/, се решава единствено от КС на РБ, а КЗД може само да упражни правомощия по чл.47 т.5,6 и 8 от ЗЗДискр, но не и да издава решение по чл.65 от ЗЗДискр. Моли се за отмяна на обж. част от Решението, като се съобрази практиката на ВАС.В съд.заседание юрк.М. поддържа жалбата и не претендира разноси. С сочи, че на НС е изпратен екземпляр от Решението на КЗД - само с 3 подписа/от петте члена на състава/, като е нарушена формата за издаване на акта. Освен това КЗД може да дава предписания на ФЛ или ЮЛ, а не на законодателния орган, а предписаната законодателна инициатива е правомощие не на НС.Моли се, ако Съдът върне преписката за ново произнасяне, да даде указания НС да се конституира като заинтересована страна в адм.производство, а не като ответник.

Ответникът КЗД се представлява от юрк.Б., която оспорва жалбата като

неоснователна и моли да се остави без уважение, претендира юрк. възнаграждение. В писмени бележки се сочи, че КЗД е действала в кръга на законовите си правомощия по чл. 65 т. 1-3 вр. чл. 48 ал. 2 т. 3 от ЗЗДискр. и не е налице нищожност. Решението е проц. и мат. законосъобразно, спазени са разписаната в ЗЗДискр процедура и чл. 9-относно доказ. тежест. Обж. част е препоръка и не подлежи на обжалване съгл. чл. 159 т. 1 от АПК вр. чл. 47 т. 6 от ЗЗДискр, поради което жалбата е и недопустима. Прави се възражение за прекомерност на евентуален адв. хонорар.

Заинтересованата страна “Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите” се представлява от Председателя мл. лейтенант П.В., и адв. С., като оспорват жалбата като неоснователна и недоказана и молят за отхвърлянето ѝ. Представят се доказателства, че два пъти НС е разглеждало законопроект за изменение на чл. 70 т. 2 от ЗХУ, но това и до момента не е сторено. Касае се за група от 164 човека-военноинвалиди, с 90% и над 90% трайна неработоспособност, като е необходима и до днес промяна в законодателството- с цел те да не са дискриминирани. Обж. част от Решението е правилна и законосъобразна, като няма пречки НС да е ответник, респ. адресат на предписание на КЗД. Поддържа се представеното Писмено становище. В него и в писмени бележки се допълва, че: по неизвестни причини КЗД не е депозирало в АССГ процесната жалба-за да бъде разгледана заедно с жалбата срещу останалите части от Решението на КЗД/отменено окончателно от ВАС и преписката върната на КЗД за ново разглеждане;/ неоснователно е възражението на НС, че има само 3 от 5 подписа в Решението/в оригинала на Решението има 5 подписа;/ КЗД се е произнесла в рамките на законната си компетентност; безспорно е налице дискриминация в чл. 70 т. 3-5 от ЗХУ и тя следва да бъде премахната чрез промяна в ЗХУ.

Жалбата е допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц. легитимация/адресат на обж. част/, срещу инд. адм. акт по общия чл. 21 от АПК и спец. чл. 65 от ЗЗДискр, поради което следва да се разгледа по същество.

По възражението на ответника за недопустимост на жалбата по см. на чл. 159 т. 1 от АПК/насочена е срещу акт, неподлежащ на обжалване/- възражението е неоснователно и жалбата е допустима, тъй като: 1/ВАС се е произнесъл с окончателно решение относно аналогичната т. 3 от Решение № 614/20г на КЗД/с която се дава предписание на МТСП/, т.е. ВАС приема, че жалба срещу дадено предписание с това Решение на КЗД е допустима/тъй като т. 3-разгледаната от ВАС, е аналогична на процесната тук т. 2;/ 2/ обж. т. 2 от Решение № 614/20г на КЗД по естеството си представлява ПАМ- задължително предписание, поради което представлява инд. адм. акт по см. на чл. 21 от АПК-създава задължения за адресата НС на РБ.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Решението № 614/20г на КЗД е постановено по Сигнал вх. № 16-17-30/12.04.19г и допълнение с вх. № 16-17-34/25.04.19г на “Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите” се представлява от Председателя мл. лейтенант П.В., относно чл. 70 т. 3-5 от ЗХУ.

Съгл. чл. 70 от ЗХУ “Право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането/ имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва: 1. от 50 до 70,99 на сто степен на увреждане – в размер 7 на сто от линията на бедност; 2. от 71 до 90 на сто степен на увреждане – в размер 15 на сто от линията на бедност; 3. над 90 на сто степен на

увреждане – в размер 25 на сто от линията на бедност; 4. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават пенсия за инвалидност поради общо заболяване или поради трудова злополука или професионална болест – в размер 30 на сто от линията на бедност; 5. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност – в размер 57 на сто от линията на бедност”.

Като ответници в адм.производство са конституирани МТСП, МО и НС на РБ- и тримата са депозирали писмени становища по Сигнала. Не е постигнато помирение между страните, проведени са 4 открити заседания на КЗД, като преписката е била разпределена на 5членен състав/тъй като касае дискриминация по два признака-“увреждане” и “обществено положение”/. Установено е от КЗД, че по чл.70 от ЗХУ финансова подкрепа получават /според % увреждане, на база линия на бедността/- всички хора с увреждания и ТЕЛК решение с 50% - над 90% степен на увреждане и определена чужда помощ, включително и военноинвалидите - те обаче не са изписани и респ.подредени в правилната точка на чл.70. От справка от НОИ става видно, че от 173 военноинвалиди- втора пенсия получават: 5 лица/лична/ и 2 лица/наследствена/ пенсия за осигурителен стаж и възраст.Лични военноинвалидни пенсии получават 168 лица/163редници и 5 сержанти/, а наследствени военноинвалидни пенсии получават 5 лица/за починали 3ма редници и 2ма сержанти/. На база на това установяване и без никакви мотиви, КЗД приема, че е нарушено правото на равно третиране на “лицата,визирани в сигнала”/дори не са описани кой са те,бел. на Съда/, като спрямо тях е налице осъществена непряка дискриминация по признаци “увреждане” и “обществено положение”.

Решение № 614/09.10.20г на КЗД е постановено на осн. чл. 65 и чл.66 от 33Дискр. и съдържа три диспозитива: 1/ установява, че чл.70 т.3-5 от ЗХУ представлява привидно неутрална правна норма спрямо военноинвалидите и военнопострадалите с над 90% степен на увреждане-с чужда помощ, като поставят посочените в сигнала в особено неблагоприятно положение, което представлява непряка дискриминация по чл.4 ал.3 от 33Дискр; 2/ предписва на НС на РБ , представлявано от Председателя-да предприеме законодателна инициатива за промяна на чл.70 т.3-5 от ЗХУ, с цел да не се допуска неравно третиране на военноинвалиди с увреждания; 3/ предписва на МТСП ,представлявано от Министъра- да предприеме законодателна инициатива /като ресорно министерство/ за промяна на чл.70 т.3-5 от ЗХУ, с цел да не се допуска неравно третиране на военноинвалиди с увреждания.

Жалбата на НС на РБ е депозирана на 02.11.20г/клеймо от 30.10.20г, при връчено му Решение на 16.10.20г-л.260, повторно връчено му на 08.12.20г-л.271/ и е срещу т.1 и т.2 от диспозитива на Решение №614/20г на КЗД.Тази жалба е пратена от КЗД на АССГ на 18.12.20г и е постъпила в АССГ на 21.12.20г /пратена е по д.№ 11369/20г на АССГ, образувано по жалба на МТСП срещу т.1 и т.3 от Решението/, като настоящото дело е образувано на 11.01.21г/след като жалбата е докладвана на Председателя на АССГ на 06.01.21г-за образуване на ново дело, тъй като д.№11369/20г вече е с постановено Решение № 41/05.01.21г/.Следователно, жалбата е входирана в АССГ на 21.12.20г, д.№ 11369/20г е обявено за решаване на 17.12.20г, Решението по него е постановено на 05.01.21г. Вместо да отмени дадения на 17.12.21г ход по същество - на 21.12.20г/при входирание на тази жалба/ и да разгледа и тази жалба, докладчикът по д.№ 11369/20г на АССГ постановява Решение на 05.01.21г и изпраща на 06.01.21г тази жалба за образуване на ново дело/л.4/.

В резултат от това, настоящият докладчик: 1/ по молба на КЗД/л.276/ спира настоящото дело-до постановяване на решение на ВАС по кас.жалба срещу Решение № 41/05.01.21г по д.№ 11369/20г /Определението за спиране с №2504/21г е влязло в сила на 23.04.21г-л.281/; 2/ след като на 16.09.21г му е докладвано Решение № 9126/10.08.21г на ВАС, с Определение № 6852/16.09.21г /л.291,влязло в сила на 15.10.21г/- възобновява производството по делото и насрочва открито заседание, като прекратява производството относно т.1 от Решение № 614/20г на КЗД и продължава разглеждането на жалбата на НС на РБ само срещу т.2 от Решение № 614/20г на КЗД /тъй като ВАС потвърждава решението на АССГ по д.11369/20г, с което са отменени т.1 и т.3 от Решение №614/20г на КЗД, по жалба на МТСП/.

Съдът намира от правна страна следното/като взе предвид произнасянето на ВАС относно т.1 и т.3/:

Обжалваната т.2 от Решение № 614/20г е постановена от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия, от 5членен състав на КЗД/предвид твърдяна дискриминация по два признака/, единодушно. Решението е взето и подписано/в оригинал/ и от петимата членове на състава, като наличието само на три подписа в изпратения на НС на РБ екземпляр по никакъв начин не влияе на валидността на Решението.Решението не е нищожно, тъй като КЗД е дала с обж. т.2 от диспозитива - задължително предписание/т.е. ПАМ/, с каквато правомощие разполага по 33Дискр. Решението е постановено на осн. чл. 65 и чл.66 от 33Дискр, т.е. В рамките на законовите правомощия на КЗД.

Решението е в писмена форма, съдържа част от зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, но посочените в него фактически и правни основания/доколкото има нещо посочено/ са всъщност само декларативно цитирани общи теоретични постановки и формални изрази, без каквито и да е изложени конкретни мотиви относно спорния предмет. Решението в обж.част/всъщност цялото/, е напълно немотивирано, като няма изложени нито фактически, нито правни основания, обосновали произнасянето на КЗД/дори не е посочена групата хора, която се приема за дискриминирана/. Липсата на относими и пълни фактически установявания и изведени от тях относими правни изводи лишава Съда от възможност да провери мат.законосъобразност на обж. т.2. От друга страна-тази липса представлява порок във формата.

При вече отменена от ВАС т.1 от диспозитива/установяваща нарушение на 33Дискр/, самоцелното съществуване само на т.2 е мат.незаконосъобразно. Даденото с т.2 зад.предписание може да съществува законосъобразно единствено и само във връзка с установено нарушение на 33Дискр, а щом т.1 е отменена от ВАС- няма мат.основание за издаване на обж. ПАМ по т.2.

Обж. т.2 също следва да се отмени/както вече са отменени т.1 и т.3/ и делото да се върне на КЗД за ново произнасяне по Сигнала, при което ново произнасяне - да се изпълнят вече дадените указания на ВАС /в съд.производство относно т.1 и т.3 /, тъй като като преписката следва да се разгледа като единно цяло /относно трите отменени точки от Решение № 614/20г на КЗД/ и даване тук на нови указания -различни от вече дадените от ВАС относно разглеждането на тази преписка, би било законосъобразно. Указанията на Съда по отношение новото разглеждане на преписката следва да са единни по отношение на трите точки, като това са вече дадените указания от последната инстанция- ВАС.

При този изход на спора- на жалбоподателя биха се дължали разноски, но той не претендира такива.На заинтересованата страна не се дължат разноски по никоя от

хипотезите на чл.143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 614/09.10.20г на КЗД в частта по т.2 от диспозитива, по жалба вх.№ 60-00-41/02.11.20г на НС на РБ.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на КЗД за ново произнасяне по Сигнал вх.№ 16-17-30/12.04.19г и допълнение с вх.№ 16-17-34/25.04.19г на “Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите”, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това Решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: